

вото учение, законътъ е тъкмо обратенъ — да любимъ враговетѣ си; ако ни ударятъ отъ едната страна, да обърнемъ и другата. Това ново учение какъ ще примирите съ старото, ако и него задържите? Моисеевиятъ законъ е за старъ мѣхъ, Христовото учение иска новъ мѣхъ. Споредъ Моисеевия законъ, понеже старитѣ хора не сж способни да се борятъ съ новото, искатъ да хванатъ противника и да му извадятъ очитѣ, да не може да ги вижда и намѣри, а Христовото учение казва: вашитѣ противници може да направите ваши приятели, можете да ги обезоръжите и дори да ги накарате да ви служатъ.

Сега, нека дойдемъ до вътрѣшния психологически смисълъ на Христовитѣ думи. Никога не трѣбва да мислимъ въ живота, че сме разбрали напълно истината и че вече нѣма какво да учимъ: ще бждемъ такива стари мѣхове, които сж спрѣли своето развитие на земята. „Учени сме“. Ама въ какво седи вашата ученостъ? — „Чели сме много писателни“. Що отъ това? Трѣбва да вникнемъ въ онази философия, която може да изправи живота ни и да ни даде онова щастие, което търсимъ. И другъ пжтъ съмъ обяснявалъ думата „ЩАСТИЕ“: тази дума отъ кои букви се състои? Буквата Ш — три рѣзки, обърнати нагорѣ, прѣдставятъ човѣшката ржка, която работи. Т-то показва директуса или сила, съ която се тика работата. Слѣдъ тия двѣ букви идва А, то е човѣшкиятъ носъ — трѣбва не само работа, но и умъ, да знае какъ да работи. Като вземете буквата С, тя прѣдставя човѣшкото сърце, а като я обърнете нагорѣ, ще стане лодка — това, което се припечелва, ще се склада. При